

**ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Προεδρικό Μέγαρο, 16.01.2023

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου δέχθηκε στο Προεδρικό Μέγαρο την Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας Ευαγγελία Νίκα, την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου Μαρία Γεωργίου, τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ιωάννη Σαρμά, τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ισίδωρο Ντογιάκο, τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων Δημήτριο Κωστάκη, την Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ευγενία Βελώνη, τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και Πρόεδρο της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας Δημήτρη Βερβεσό και τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος Γεώργιο Διαμάντη. Ακολούθησε συζήτηση για θέματα σχετικά με τη Δικαιοσύνη.

Ακολουθεί η εισαγωγική τοποθέτηση της κυρίας Σακελλαροπούλου:

«Σας ευχαριστώ που είστε σήμερα εδώ. Όπως θυμάστε, ξεκινήσαμε πριν από τις γιορτές την προσπάθεια να βρούμε ημερομηνία που να ταιριάζει σε όλους για τη συνάντηση, η οποία είναι καθαρά εθιμοτυπική, αντί να συναντώ κάθε έναν από εσάς χωριστά, όπως κάνουμε πολλές φορές.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στη χώρα μας (όχι μόνον, αλλά η συζήτηση είναι για την Ελλάδα) η δικαιοσύνη αντιμετωπίζει διαχρονικά προβλήματα, τα οποία είναι προφανές ότι δεν θα λυθούν με συλλογικές, εδώ ή αλλού. Λόγω όμως όχι μόνο της προηγούμενης ιδιότητάς μου ως δικαστού επί 40 χρόνια, αλλά και της σημερινής, έχω χρέος να προσπαθήσω να θέσω το ζήτημα της ανάγκης διαλόγου. Να ανταλλάσσουμε απόψεις, ώστε τα θέματα της δικαιοσύνης, που είναι πολύ σοβαρά γιατί αφορούν την ηρεμία του κοινωνικού συνόλου, να μην αντιμετωπίζονται με παράλληλους μονολόγους, αλλά με διάλογο. Με την ευχή να συνεχίσετε να συναντιέστε μεταξύ σας, να ακούει ο ένας τον άλλον. Γιατί τα θέματα που αφορούν τη δικαιοσύνη δεν απαιτούν όλα την επέμβαση του νομοθέτη, αλλά πολλά μπορούν να αντιμετωπισθούν μέσα στα πλαίσια του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου.

Όλοι συζητούμε για την έγκαιρη και αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης και η Ελλάδα τρέχει πίσω από αυτές τις μαγικές λέξεις επί δεκαετίες. Οι δικαστές, οι δικηγόροι, οι πάντες. Και βέβαια η κοινωνία που ταλαιπωρείται. Δεν είναι πολύ εύκολο, επιμένω όμως ότι μπορούν πολλά να γίνουν για την αντιμετώπιση αυτής της παθογένειας, γιατί η δικαιοσύνη είναι μεν συλλογικό αγαθό, αλλά η λειτουργία της είναι κάτι που μπορεί να βελτιωθεί.

Βλέπουμε να εισάγονται ρυθμίσεις αλλεπάλληλες, οι οποίες πολλές φορές περιπλέκουν τα πράγματα ή πάντως αποδεικνύονται ανεπαρκείς. Για να μπορέσει κανείς να βρει λύσεις, χρειάζονται τομές και όχι μικρορρυθμίσεις και μπαλώματα. Οι τομές όμως θέλουν συναινέσεις, θέλουν γενναιότητα και υποχωρήσεις αμοιβαίες. Ξέρω ότι αυτή την εποχή έχουν ήδη αρχίσει συζητήσεις και για τις καθυστερήσεις που είναι ένα μεγάλο θέμα. Όπως προκύπτει και από τους δείκτες του EU Justice Scoreboard, το οποίο έχει μεγάλο ρόλο και στα μέτρα που προτείνονται στα κράτη μέλη και στη χρηματοδότηση από το ταμείο Ανάκαμψης, η Ελλάδα εμφανίζεται στο θέμα αυτό να υστερεί. Τουλάχιστον πάντως για τις διοικητικές διαφορές υπάρχει σημαντική βελτίωση, από τις 1500 μέρες το 2013, στις 600, που όμως είναι και πάλι πίσω από τον ευρωπαϊκό μέσο δείκτη.

Μεγάλο ζήτημα είναι και το θέμα του χωροταξικού χάρτη, γιατί η κατάσταση των πραγμάτων και στη δικαιοσύνη είναι δυναμική. Η Ελλάδα δεν είναι η Ελλάδα του 1960, ούτε του 2000 καν, επομένως και η χωροταξία των δικαστηρίων είναι προς μελέτη. Στο ζήτημα αυτό είναι αναπόφευκτο να υπάρχουν αντιδράσεις και επιφυλάξεις τόσο από τους πολίτες, τις τοπικές κοινωνίες και τους τοπικούς συλλόγους, όσο και από τους δικαστές. Γι' αυτό λέω ότι οι μεταρρυθμίσεις θέλουν μελέτη, γενναιότητα και συναίνεση.

Υπάρχουν καιάλλα πολλά ζητήματα, όπως η αξιολόγηση του έργου των δικαστών, όσο και να ενοχλεί καμιά φορά η λέξη αυτή. Τα θέματα αυτά δεν μπορούν να λυθούν μόνον από τους δικαστές, τον νομοθέτη ή την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά όλοι οι φορείς της δικαιοσύνης πρέπει να έχουν τη διάθεση να προβληματιστούν και να συνεργαστούν.

Αυτόσε γενικές γραμμές είναι το πλαίσιο, πάνω στο οποίοθα ανταλλάξουμε απόψεις. Και είναι αναγκαίο να συναντιόμαστε, να συναντιέστε εσείς στο μέλλον, αφού εγώ δεν έχω πια ρόλο, ενώ εσείς εξακολουθείτε να υπηρετείτε την δικαιοσύνη.

Το μόνο για το οποίο δεν θα συζητήσουμε είναι για θέματα της επικαιρότητας, αφού αυτό ξεφεύγει από τα όρια της θεσμικής μου ιδιότητας.

Σας ευχαριστώ».